

Tehillim as Song

הקדמת רבי אברהם אבן עזרא לספר תהלים

Introduction of Rabbi Abraham Ibn Ezra to Tehillim

נאם אברהם בר' מאיר נ"ע בן עזרא הספרדי:
ברוך השם השם כח באזן הנטועה להבין כל שמועה וכחה קשור בכח הנשמה העליונה. לא ככח העין,
כי גם ביום ובלילה לא נעדר כחה, והיא שומעת משש קצוות, ולא יחשכנה מסך או קיר. ולולי האזניים
לא נברא ניב שפתים, כי מי שומע? והדברים כגופות והטעמים כרוחות. והנה יש קול מענג וקול
משומם, וכאשר ינשא הטעם במאמר, אז יגדיל לעשות עד שיכעיס האוהב וירצה האויב, ואף כי אם
היה על דרך שיר. ואם יתחבר עם שיר נגון בכלי, אז יראה פלאים. כי הנה רוח רעה, שאין מחלה קשה
ממנה, כנגן דוד איש הא-להים בכנור לפני שאול אז רוח לו. ועוד "והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח
אלהים" (מלכים ב ג: טו). וכאלה רבות עם שירי חול, אף כי שירי קדש והם שירי השם.

Thus says Abraham, the son of R. Meir (his soul rest in Paradise) Ibn Ezra the Spaniard:
Blessed be the Lord who gives power to the ear that is implanted to understand every
sound, and whose power is connected with that of the higher soul – not like the power of
the eye, for its virtue is lacking neither by day nor by night, and it hears from all six
directions, and is not obstructed by veil or wall. Moreover, were it not for the ears, speech
would not have been created, for who would hear it? The words are like bodies and the
meanings like spirits. There are sounds that delight and sounds depress; when the
meaning of the speech is lofty, it may do great things, even angering one's friend or
appeasing one's enemy – all the more so if it is said poetically; and when instrumental
music is joined with the poem, then will marvels be beheld. Consider an evil spirit (and
no disease is worse than that): when David the man of God played on the lyre before Saul
he found relief. Moreover: "As the musician played, the spirit of the Lord came upon
him" (2 Kings 3:15). There are many such incidents with profane songs, and all the more
so with sacred songs – the songs of God.

Mishnah Tamid describes how songs were integrated into the Bet haMikdash Avoda

משנה מסכת תמיד ז: ג

תקעו והריעו ותקעו באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו שחה לנסך והניף הסגן
בסודרין והקיש בן ארזא בצלצל ודברו הלויים בשיר הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם על כל פרק
תקיעה ועל כל תקיעה השתחויה זה הוא סדר התמיד לעבודת בית אלהינו יהי רצון שיבנה במהרה
בימינו אמן:

The deputy high priest stood on the horn of the altar with the flags in his hand, and two
priests on the table of the fat with two trumpets in their hands. They blew a *teki'ah*, a
teru'ah and a *teki'ah*, and then went and stood by Ben Arza, one on his right hand and one
on his left. When he bent down to make the libation the deputy high priest waved the
flags and Ben Arza struck the cymbals and the Levites chanted the psalm. When they
came to a pause a *teki'ah* was blown, and the public prostrated themselves; at every pause
there was a *teki'ah* and at every *teki'ah* a prostration. This was the order of the regular
daily sacrifice for the service of the house of our God. May it be God's will that it be built
speedily in our days, Amen.